

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

V Ante S

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

veteres dixerit quasi voto prohibitu. Plau. Non illu habere caulam r vorita dicere.

B Ante P

Vpupa auis cristis a capite erectibus galeata in fimo semper commorans.

B Ante R

Vrania penulti. cor. vna ex mussis et apud nos celestis di. Quid. lib. v. fast. Excipit vrame fecere silicia cu. cte. oupapo o estu cglu di: q viros eruditos in cglu tollit. Ozanos vero di quasi ozanos: vt inquit Am. lib. hera. ab opaco q sit visui peruii r minime den. sum: vt est aqua r terra.

Vrbs oppidu muro cinctum ab vno aratri curuatura: q antiqui iustis bobus tauro r vacca etrusco ritu in condendis vrbibus interiore aratro circuegebant sulcu intra que vrbē edificaret: hoc faciebāt religiois causa die auspicio: vt vrbs fossa muroq munita es. feret locu vñ terrā fodissent vocabāt. Virg. lib. iij. geor. Apta dies legit q menia signet aratro. Quidā ab orbe vrbē appellatā putant: q sulcus in orbe duce ret: nā ciuitates antique i orbe fiebat. et. ppe roma vrbs dicta ē p antonomasia cū cetera dicant oppida. Est autē vrbs menia ipsa. Virg. Vrba antiqua fuit tyri tenuere coloni Carthago. Ciuitas coloni qui ciues dicunt. Apul. Qd omnis ciuitas adprobauit. Sed pfundit qns q vrbs. p ciuitate ponat Virg. Inuadit vrbe fomno vinoq sepulta. Et ciuitas pro vrbe. Sene. Cū plerasq ciuitates viderimus terre motu funditus collapsas. Ab vrbe fit suburbium et suburbani. Urbanus r vrbicus: sicut ab oppido opti vrbicula dimi. parua vrbs: que danus r oppidicus. citarella appellat.

Vrbicus a. um. qd ab vrbe pmet: sicut rusticus a. um. quod ad rus. Bel. Si qd aut posset remediū esse: vt ne tā assidue domo ronge arderent venū hercle dedidit sem res rusticas r vrbicas emisses. Sue. in aug. Ut feraciorē habilitatēq annonē vrbe redderet.

Vrbanus a. um. idē qd vrbicus: vt vrbani mores: vrba na curia. Aliquī vrbano dī cultus/diſertus/facetus: hoc est qui in vrbis r sono r vsu. ppruū quendā pte se fert vrbs gestū r sumptā ex puerlatōe doctoz tacti tā eruditiōe. Et differt a dicacē: q dicax est cui sermo cū rifu aliqūe incessit. ideo Demosthenē vrbaniū fuisse dicūt: dicacē negāt. Quādamodū autē vrbaniū r dicacē hōies dicimus: ita vrbaniū r dicacē sermonē. An vrbantitas r dicacitas tā de oratione q de hōie dicit. Ab vrbano suburbani r aneurbani.

Vrbaniū idē qd vrbane: hoc est modeste eleganter.

Vrbeo. Ego rusticam tangā: vrbaniū nescio.

Vrceus vt Paulus iureconsult: ait est vas: quo aqua in vrbā infundit cuius dimi. est vicecolus.

Vrgeo ges. si. cogo/presso/impello. Virg. Imā sol. uunt latera atq oculi stupor vger inertes. Et vgerē in silere. Lucil. Cede hostiū gnato vgerē instant perimus. Jre tegere. Virg. Qui sopo semp atq in genti pondere teste vgerēt. Jre accelerare: vt apud eundem. Teste tegens tibi quā noctes festina diesq vgebā r tela curas: solabar aniles.

Vri boues agrestes: quos vulgus bubalos vocat: feri sunt r velocitate excellētes: cornua taurinis similia vt auctor est Soli. capacissima sunt a deo vri mēsis vicem prebeant poculorū. Quinētiā Albertus magnus libro. viij. de animalibus scribit tantā esse vris in cornibus vastitatē ac robur vt hominē cū equo venissent. In germania peculiariter gignunt. vt Cel. et Plin. testant. Dicit vri octo Jap opcop. ita montibus: q in montibus esse consueuerūt.

Vrina a greco oupeuo meio: a quo oupo o vrbā dicitē

latini lotium a supino loti. Lo. tamē syllaba preter naturā primitiu corripit. Neq solū p excremento porus: sed etiam pro generali spermate accipi solet. Plin. lib. viij. In cōtinē asine vterus genitale vrbā reddit: ni cogat in cursum verberibus a coitu.

Vrino as. siue vrino: pe. pro. qd est in aquā emergi et natādo emergere. Nā et vrui ita sterū deorsum est: vt redeat sursum. Urinare ergo qst ad similitudinē vrinare. i. natate. Plin. lib. x. Eadē est causa: q sub aq diu rane r pboce vinent. Vrbino vrinatores apud Car. qui in aquā mergunt. Callistratus Jurecōl. ap pellat eos qui merces e mari extrahūt: nauigij gratia iactatas. Vrbino fit cōpositū Jnvrino. Col. lib. ix. L. a. cus piscināq sāt vt sint qd murinare possint aues.

Vrma. ppe vas aquariū: qd in aqua haurienda vrbat id ē mergit atq emergit. Cuius dimi. est vrinula.

Vrmarium menia qdrata: q vrbas cū aqua postcas ibi potissimū haberēt in culina. Vrboc apud nos plurimi marmoreū faciūt: rō: amine p qd aqua effluat relicto: ac sup id escaria vasa epulis vincta per ancillas laudat. Est r vrbatū balnei ab vna vase aquario.

Vro is. vsti vltum ardeo: qd r de frigore di. Nā et frigus vut. Luca. Vrbant motāna nives. Virg. Aut bozē penetrabile frigus adurat. Per trāllationem ponit pro cruciari. Virg. Aut atroz Juno. Vrbino cōposita sunt Aduro qd est circūro. Virg. Rapi diue potentia solis Arizor aut bozē penetrabile frigus adurat. Deuro/eturo/ comburo/peruro valde vro: a quo vrina. Jnuro qd est adhibito igni fingo.

Vredo morbus herbar fructiq arboriq: qui in vrbō etiā carbūculus di: et in ceteri rubigo lata: planras: arborēq adures. Interdū vredo signi. incendiū ac puritū. Plin. De vrbica pisce hoc tractu vrbatū exci

Vropygiū r oropygiū ē angusta r vrbima sping (tat. ps siue vt Jull. Pollux inq pponditio finis podicia emittit: qst termin' pyge siue finis vrbicō: Gece oupo r vrbicō. Aristoteles lib. vltimo de partibus animalū: vt caudā quadrupedū vult esse ita volucrū vropygiū et eardū dicitat que scillas alas habent: oropygiū ita dacti volucribus ad dirigēdos volat. rus quādamodū nauigū temones.

Vrtilus: animal ferum: a quo sunt diminutua vrtilus: vrtilus: et vrtilulus: et adiectiuū vrtilinus a. um. qd est ex vrtilo: vt Laro vrtilina.

Vrta semi. ab vrtilo: est r sydus celeste: figurā habens simiē plaustrū. An antiqui grecorū amaram hoc est plaustrū dixerūt: nolūt quoq a bobus iustis septen triones appellarunt: id ē a. vrtilis ex quib' quall iustit triones figurant. Sunt autē due vrtilo/ maior et minor: quas greci ἀρκτοῦς vocant de quib' alibi.

Vrtica genus herbe ab vrbendo q eius folia tacta cerv rime vrant. Quo etiā noie dicitur est piscis quidā q vrbatū tactu excitet. Constat si eque mare non admittant: et vrtica infirca natura libenter coitū pati. Scribit phisici vrticā in cibis coctā vrbatū esse lyeni: vrbis duricie: articularib' et podagricis morbis arterie nūsi ventr' distillationi stomacho. Decc' pccrea purgare vrbā cūcere sanguinē nariū sistere: calculos rumpere: vnam repimere: grece autē ἀκκῶ Vrbium aratri curuatura: a quo (ληφῆ vrtica dicit. vrbio as. qd est aratro desinio.

B Ante S

Vsa cū accentu in pe. lacine essentia siue substantia di. Aug. in dial. Vsa est. ppe et pncipaliter dicta que neq in subiecto neq de subiecto significat: vt est bic hō vel bic equus. Sed dicunt vsie genus r species id ē aial r hō: q soli indicēt prim: Et siq nolit vel nesciat dicere: Socrates dicit aial vt hominē. i. gen' vel specie quibus dicit quid sit Socrates agnoscit.

